

Încredere

În România nici un alt cuvînt nu este așteptat cu atîta interes cum este așteptat, de fiecare dată, cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Nici un alt glas nu este ascultat cu atîta fervoare, cum este ascultat glasul tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Nici un alt îndemn nu este urmat și înfăptuit cu atîta hotărîre, cum sînt urmate îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Conducătorul partidului ne-a îndemnat, nu o dată, să judecăm toate și totul, fiecare, cu propriul cap. Așa și facem. Iar, la capătul acestei judecăți, indiferent de profesie, indiferent de locul pe care îl ocupăm în contextul muncii sociale, dacă sîntem comuniști, nu putem să ne recunoaștem alt rang și altă valoare decît acela, decît aceea că sîntem membri ai partidului. Adică, membri ai unui partid a cărui forță de neînving, atotbiruitoare, este unitatea, este disciplina, este fermitatea convingerilor comuniste, este curătenia morală. „Drepturile sînt egale pentru toți cetățenii, fie că sînt comuniști, fie că nu sînt comuniști...” — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Comuniștii au însă îndatoriri mai mari pentru că, fiind revoluționari, și-au asumat în mod conștient răspunderea de a lupta și milita pentru o orînduire nouă, mai dreaptă, mai bună... Partidului nostru îi revin în continuare răspunderi mari, pentru o lungă perioadă... De aceea trebuie să facem totul pentru întărirea unității și disciplinei de fier a partidului... Disciplina de partid este esențială pentru îndeplinirea rolului partidului de forță politică conducătoare, pentru unitatea sa în conducerea poporului pe calea socialismului și comunismului”.

Și, fie că sîntem sau nu membri ai partidului, nu ne putem recunoaște alt rang și altă valoare decît acela, decît aceea că sîntem patrioți. Iar astăzi, a fi patriot, înseamnă, mai mult decît oricînd, a face zid, prin muncă, prin faptă, prin cunoaștere și creație, în jurul Partidului Comunist Român. Libertatea de exprimare are o importanță extraordinară, dar numai pe temeiul acelei valori supreme care este realitatea națională.

Am ascultat, am citit și recitit, am trăit, am putea spune, istorica cuvîntare rostită de secretarul general al partidului, la plînară Comitetului Central din octombrie. Și am înțeles, o dată mai mult, că politica comunistă și morala comunistă nu sînt altceva decît o vibrantă chemare adresată omului de a scoate la iveală — ca aurul din minereu — ceea ce este uman în om. „Nu trebuie să uităm nici un moment — spunea conducătorul partidului la plînară — că e mai ușor să realizezi fabrici, e mai ușor să asiguri dezvoltarea economică, decît să asiguri lichidarea deplină din conștiința oamenilor a diferitelor concepții înapoiate. Aceasta cere o activitate mai intensă decît aceea de a organiza activitatea de producție... Cu cît vom ridica nivelul de conștiință, cu cît oamenii vor înțelege și vor acționa mai conștient, cu atît își vor îndeplini, în toate domeniile și în toate împrejurările, rolul și sarcinile pe care le au”.

Corăbiile planetei traversează nu puține furtuni.

Dar, ce sentiment tonic, de calm, și cîtă extraordinară încredere ne oferă împrejurarea, atît de fericită, că la cirna corăbiei românești, se află, fără istov, clipă de clipă, omul, bărbatul, comunistul care vede, înaintea tuturor, pînta luminoasă a călătoriei !

Theodor MĂNESCU